

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

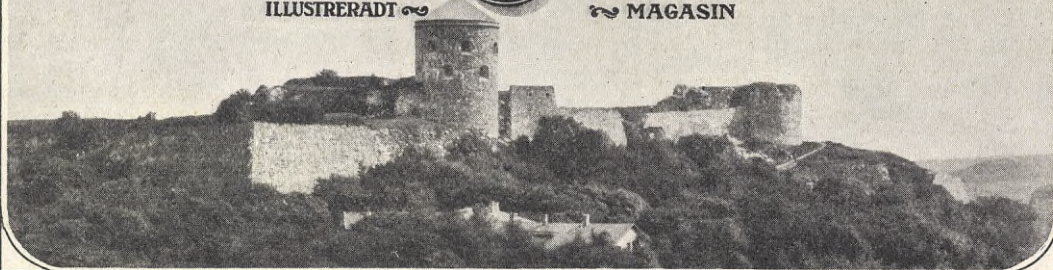

HVAR 8 DAG.

ILLUSTRERADT

MAGASIN

BOHUS FASTNING. — FOTO. BACKLUND, GÖTEBORG.

13DE ÅRG.

DEN 19 NOVEMBER 1911.

N° 8.

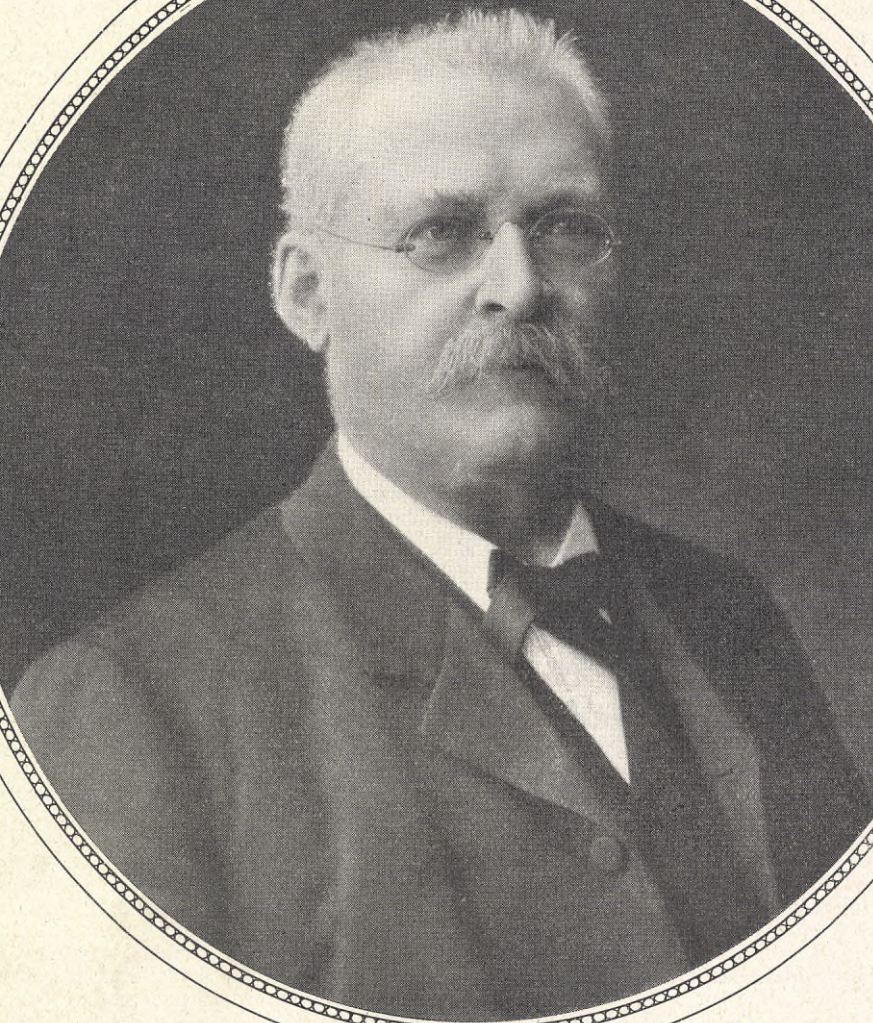

Foto. Flodin, Stockholm.

Klone. J. mgt Silfverparre.

Mr. Lundeborg

CHRISTIAN LUNDEBERG †.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA

Den 10 nov. ingick från Stockholm underrättelse, att Första kammarens talman, förutvarande statsministern, brukspatron Christian Lundeberg därstädes aflidit kl. 9 på aftonen. För några dagar sedan hade han undergått operation för en svulstbildning i tarmen med som det syntes tillfredsställande resultat, men ofvannämnda dag gaf sig bukhinneinflammation tillkänna och ledde omedelbart till en dödlig utgång.

Son till bruksägaren Johan Ulrik August Lundeberg och hans maka Maria Benjamina Eckman var *Christian Lundeberg* född på Forsbacka bruk i Gästrikland den 14 juli 1842. Efter avslutad skolbildning inträdde han på den militära banan, blef 1861 underlöjtnant och 1865 löjtnant vid Dalregementet. Den rikliga tid, militärtjänsten icke lämnade sysselsättning, lät han emellertid icke gå förbi oanvänd, utan begagnade den att vinna utbildning i praktiska värf. Åren 1863—65 genomgick han sålunda Ultuna landbruksinstitut och blef därefter förvaltare vid det fadern tillhöriga Oslättfors' bruk i Gästrikland. År 1872 öfvertog han istället disponentbefattningen vid Forsbacka bruk, sedermera Forsbacka Järnverksaktiebolag, och lämnade två år senare krigstjänsten. Disponentbefattningen på Forsbacka behöll han sedan, ända tills han för några år sedan öfverlämnade ledningen af bolaget till sin äldste son.

Det var emellertid mindre på det ekonomiska än på det politiska området Lundeberg skulle vinna sin berömmelse. År 1881 invaldes han i Gäfleborgs läns landsting, hvilket han sedan dess med undantag för 1887 tillhört ända till sistlidet år, från 1893 som ordförande. Af detsamma erhöll han redan 1885 plats i Första kammaren, till hvars protektionistiska och konservativa majoritet han anslöt sig. Här gjorde sig hans klara och rediga hufvud samt outtröttliga arbetsförmåga snart gällande, så att han efter endast två beredelseår — han var suppleant i statsutskottet 1886 och hade ordinarie plats i lagutskottet 1887 — hedrades med uppdrag som ordinarie ledamot af statsutskottet. När Gustaf Sparre åtta år senare lämnade statsutskottet för talmansplatsen, befanns Lundeberg mogen att öfvertaga ordförandeklubban, som han också förde med aldrig svikande säkerhet, ända till dess äfven han i sin ordning 1908 kallades att blifva kammarens talman. Han hade då redan i nio år beklädt vice talmansposten.

Till den raska riksdagskarriären bidrog naturligtvis i sin mån, att rekryteringen af den nya protektionistiska majoriteten inom Första kammaren lämnat åtskilligt öfrigt att önska beträffande de valdes kvalitet. Denna omständighet förklarar i sin mån, att Lundeberg i trots af sin brist på ingående politiska studier så tidigt som fallet blef gick fram till en politisk ledareställning. Redan 1888 insattes han i Första kammarens flertalspartis förtroenderåd och vid 1898 års riksdag häfdade han sin plats som den främste inom detta, äfven om Patrik Reutersvärd ännu nominellt spelade ledarrollen. Lundeberg representerade vid denna tid den ultrakonservativa riktningen inom vår politik, medan Erik Gustaf Boström däremot alltmera slog in på en medlande, "rikspolitisk" väg. Sedermera har väl äfven Lundebergs politiska uppfattning i någon mån modifierats. Platsen som statsutskottets ordförande tvang honom till kompromisser och lärde honom, att ville man vinna ett större, var det nödvändigt att underordna sig i det mindre. Att han tillägnat sig denna lärdom visade han vid mer än ett tillfälle, särskildt som ordförande i 1901 års särskilda försvars- och 1905 års särskilda unionsutskott.

Söker man efter det centrala i Christian Lundebergs

politiska personlighet, skall man ej länge behöfva befinna sig i tvifvelsmål. Vårdandet af Sveriges själfständighet stod för honom som det högsta, för hvilket inga offer ens i fredstid vore för dyrbara. Utvecklingen af vårt lands militära värnkraft har kanske aldrig haft en ifrigare eller framgångsrikare målsman än han. Som ledamot och ordförande i statsutskottet hade han glädjen kunna verksamt främja de stora flottanslag i slutet på 1890-talet, som pånyttfödde en svensk marin. Som ledamot i 1897 års kommitté angående Sveriges fasta försvar fick han vara med om grundandet i Boden af en fast stödjepunkt för vår nordligaste landsdels försvar. Som ordförande i 1901 års särskilda utskott har han säkerligen haft en väsentlig förtjänst om, att det året det afgörande steget blef taget till vårt levande försvars organisation på värnpliktens grund. Slutligen har han som ordförande i 1907 års stora försvarskommitté varit med om uppdragandet af ett framtidens försvarsprogram, hvilket förhända var tilltaget i större mått, än våra finansiella krafter tillåto, men hvars ursprung ur ett uppriktigt försvarsnit ingen dristat ifrågasätta.

Intresset för den skandinaviska halföns försvar har ock motiverat Lundebergs ståndpunkt i unionsfrågan. En opartisk eftervärld skall bättre än nutiden vara i stånd att bedöma, huruvida den Lagerheim-Boströmska eller den Alin-Lundebergska unionspolitiken var konstruerad på hållbara politiska förutsättningar. Unionsupplösnigen vållades af ingendera, utan af vacklandet mellan båda. Men när det övantade skett och norrmännen på egen hand sprängt det sista unionsbandet, kallades Lundeberg att dels som det särskilda utskottets ordförande vid 1905 års förra urtima riksdag, dels som chef för samma års koncentrationsministär rädda hvad räddas kunde ur spillrorna. Att Karlstadsöfverenskommelsen kom till stånd, att krig mellan den skandinaviska halföns båda broderfolk undveks och förutsättningar skapades för deras fortfarande fredliga sammanlefnad, var till mycket väsentlig del Lundebergs förtjänst och skall alltid bevara åt hans namn en vacker sida i den svenska häfden.

Äfven i sin ställning till rösträttsfrågan bestämdes Lundeberg framför allt af sitt försvarsintresse. Ingen kan befinna sig i tvifvel om, att hvarje eftersläppande af de tidigare i vårt land maktägande klassernas förhärskande ställning för honom kändes som uppgifvande af något värdefullt. Men i den mån det kunde väntas, att därigenom något vunnes för stärkande af den inre solidariteten och därmed af motståndskraften utåt, lät Lundeberg t. o. m. dessa sina djupaste konservativa sympatier fara. Han uttalade det öppet under 1900 års riksdags debatter angående begränsningen af den kommunala röstskalan och befanns 1902 också villig att taga allmän rösträtt som konsekvens af allmän värnplikt. I det längsta väntade man ock, att han 1907 som ordförande i det särskilda rösträttsutskottet skulle funnit en brygga mellan förstakammarståndpunkten och den lösning af rösträttsfrågan på majoritetsvalens grund, som folkmeningen syntes omfatta. Häruti misslyckades han. Kanske hade 1905 års själfspänningar och mödor redan brutit hans politiska dädkraft. Kanske var det endast så, att yngre och kraftigare viljor trängt fram och bemäktigt sig ledningen.

Bredvid sina offentliga uppdrag innehade Lundeberg ett stort antal enskilda eller endast halffoffentliga. Af dessa må här endast nämnas, att han var ordförande i styrelsen för konungariket Sveriges stadshypotekskassa samt i styrelsen för försäkringsaktiebolaget Skandia.

ÅRETS NOBELPRIS

I KEMI.

I FYSIK.

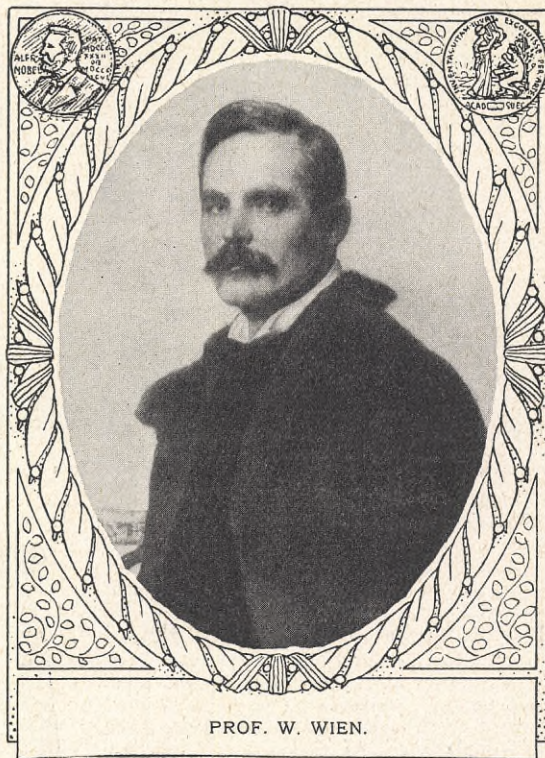

PROF. M:ME M. CURIE.

Efter porträtt.

Kliché: *Denst Silfversparre.*

För andra gången tillerkänd Nobelpriset i kemi.

PROF. W. WIEN.

Efter porträtt.

Kliché: *Denst Silfversparre.*

Tillerkänd Nobelpriset i fysik.

Årets Nobelpris. Det litterära priset har af Svenska Akademien tilldelats författaren-diktaren *Maurice Mæterlinck*, af hvilken vi redan i nr 5 återgäfvö det senaste porträttet jämte kort text. Nu har Vetenskapsakademien utdelat priserna i kemi och i fysik, det förra för andra gången till prof. m:me *M. Curie*, *Paris*, det senare till prof. *W. Wien*, *Würzburg*.

Prof. M. Curie tillerkändes redan 1906 samma utmärkelse, ehuru då jämte sin make och prof. *Becquerel*. Denna gång är hon ensam om samtidens högsta vetenskapliga belöning för kemisk forskning. Hennes största förtjänst härinom är upptäckten af grundämnenena radium och polo-

Efter porträtt.

AINO ACKTE

Kliché: *Denst Silfversparre.*

konserterar i Stockholm den 13 nov.

onium, karaktäriserandet af radium och dess isolerande i metalliskt tillstånd samt undersökningar angående detta märkliga grundämnes föreningar. — M:me *C.* är född 1867, sedan 1909 professor i allmän fysik vid universitetet i *Paris*.

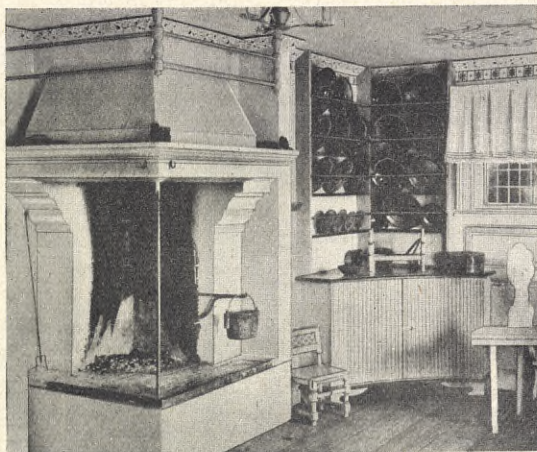
Prof. W. Wien är född 1864 och sedan 1900 professor vid universitetet i *Würzburg*. Har nu tillerkänts Nobelpriset i fysik för upptäckter rörande värmestrålningens lagar.

*

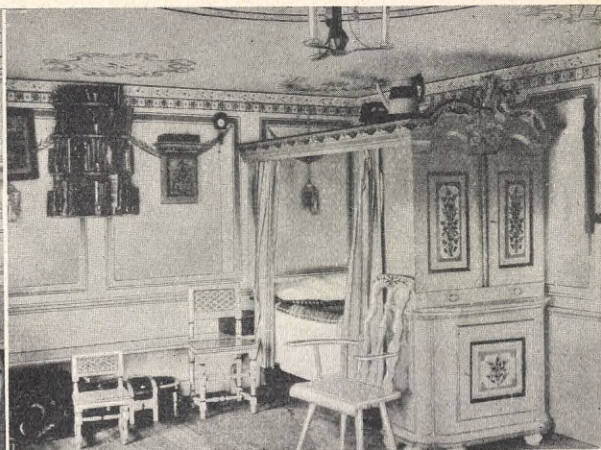
Den finska sångerskan fru *Aino Ackté-Renvall*, berömd öfver hela världen såsom opera- och konsertsångerska, gästar i. n. Sverige, där hennes konst är högt skattad från föregående besök, med uppträdande jämväl å vår *K. Teater*.

GÄSTRIKLAND—HÄLSINGLAND

Efter fotografi.

ETT LITET HÄLSINGEMINNE.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sth.-G.

Gästrike—Hälsinge nation i Uppsala, firade den 11 november sekelminnesfest ägnad gästrikars och hälsingars nationers förenande. Som bekant skedde föreningen på initiativ af de två nationernas gemensamme inspektor, Samuel Ödman. — Vid den högtidliga och vackra festen öfverlämnades till nationen en ny fana, skänkt af hembygdens damer. Det magnifika sömnadsarbetet hade utgått från *Licium* i Stockholm efter komposition af fröken *S. Gisberg*. Tvänne donationer om tillsammans kr. 11,000 kommo å minnesdagen nationen till fromma.

En hälsingestuga i miniatyr, har byggmästaren O. Johansson i Edsbyn, Hälsingland, låtit inreda i sin villa därstädes, efter de gamla, hemtrefliga och kärnfulla mönster, som under 1700-talet voro förhärskande i hälsingesocknarnes allmogestugor särskildt i Öfvanåker. Stuginredningen gör ett synnerligen trefligt intryck, målad som den är i ljusa, vackra färger i gammaldags sirlig stil.

En liten vacker folkskolebyggnad är nu färdig å Skårsättra på Lidingön, inredd med tre lärosalar, slöjd- och gymnastiksal, skolkök m. m. Arkitekt är herr V. Dorph. Stockholm.

Foto. Almberg & Preinitz, Sthlm

Kliché: Bengt Silfverparre.

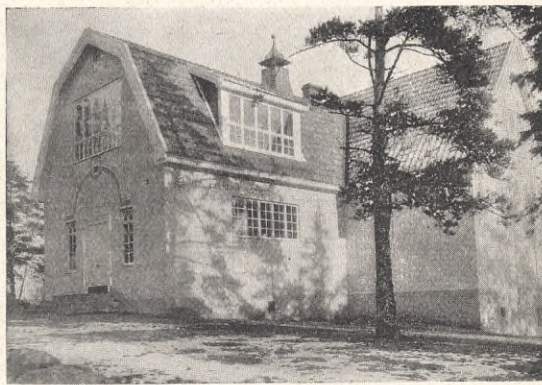
GÄSTRIKE—HÄLSINGE NATIONS NYA FANA.

Foto Larss n. Uppsala.

GÄSTRIKE—HÄLSINGE NATIONSHUS I UPPSALA.

Kliché: Bengt Silfverparre.

Efter fotografi.

PRYDLIG FOLKSKOLEBYGGNAD Å LIDINGÖN.

Kliché: Bengt Silfverparre.

HÖSTSTORMAR VID VESTKUSTEN.

1. OCH 2. DEN VID FJÅSKÅR FÖRLISTA NORSKA FYRMASTAREN SVOLDER.
3. MARSTRANDS KAJ ÖFVERSVÄMMAD.
4. UDDEVALLA-GATA UNDER VATTEN.

Amatörfotografier.

Klick: Bengt Sjöberg.

Den fruktansvärda storm, som första veckan af november rasade öfver Skandinavien härjade alldeles särskildt svårt vid Vestkusten. I Uddevalla stod vattnet högt rundt om stationshuset och i Kampenhofs stora fabriker måste driften nedläggas under ett par dagar. Marstrands hamn hade så högt vattenstånd, att vågorna drefvo vattnet öfver kajen

inpå trottoaren. En norsk fyrmastare förliste natten mellan den 6 och 7 november vid Fjäskår, sydväst om Vinga; Fartyget remnade i tre delar och blef inom kort fullständigt vrak. Besättningen, 24 man, lyckades hålla sig kvar vid vraket tills dess de räddades af lotsar från Vinga.

SVENSK DRAMATISK PREMIÄR I NORRKÖPING.

En med stort intresse mötsedd premiär, "Erlingsnäs", dramatisk interiör af not. Einar Smith, gick lördagen den 11 nov. af stapeln å Norrköpings teater och fick ett entusiastiskt mottagande af den fulltaliga publiken. Pjäsen uppfördes af hr Oscar Wings sällskap med fru Anna Taflin, hrr Winge och Sture Baude i hufvudrollerna.

Foto. Een, Norrköping

Klick: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sklm.—Gbg.

"ERLINGSNÄS". Scen ur 2: akten. Fr. h.: Sten (dir. O. Winge), Hetty (fru E. Ekstedt), enkefru Franck (fru A. Taflin), Öfverst t. v. Jörfattaren, stadsnotarien EJNAR SMITH i Norrköping.

FORDOMTIDA KONST.

Framsidan.

En utomordentligt sällsynt vas af kinesiskt lergods från den tidigare Mingperioden — 1400-talet — har i dagarna införlivats med Nationalmusei keramiska samlingar. Af denna art finnas endast ett fåtal vaser, upptäckta i gamla grafvar och förvärfvade af bl. a. British Museum och South Kensington Museum. Den här afbildade vassen med dess helt olika sidor, har nyligen inköpts af kronprinsen och dir. T. Laurin för den nybildade föreningen "Nationalmusei Vänner" och af denna öfverlämnats till Nationalmuseum.

Vårt svenska museums keramiska samlingar, egna, genom inköp eller donationer eller deponerade, äro — och ha länge så varit — en sevärdhet af allra första rang, ja en af Stockholms

GAMMAL KINESISK VAS TILL NATIONALMUSEUM.

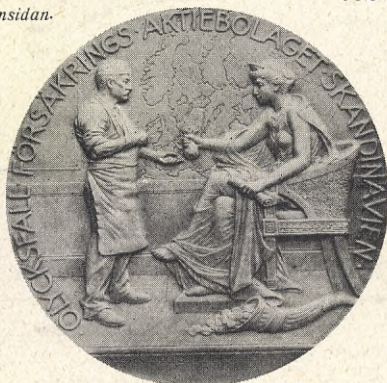
Fö. H. 8. D.

Baksidan.

OLYCKSFALLS A.-B.
25 ÅR

EN AF
MEDALJGRAVÖREN SVEN
KULLE,
STOCKHOLM,
MODELLERAD
OCH GRAVERAD.

SKANDINAVIEN
D. 10 NOV.

RAD MEDALJ I
SILFVER OCH
BRONS — 56
MILLIMETER—
UTDELADES
VID MINNES-
BANKETT.

främsta sevärdheter i museiväg. — Numerärt kunna dessa samlingar kanske ej upptaga täflan med utlandets, under vida längre tider hopbrakta; men mera utsökta alster af hvad alla tiders ännu existerande eller upphörda främsta fabriker tillverkat, stå ej att finna någonstädes.

De uråldriga takmålningarna i Torshälla kyrka ha undergått restaurering, skickligt verkställd af herr C. R. Forslund efter den af Antikvitetsakademien föreskrifna nya metoden.

Fälten föreställa:

1. Simsons strid med lejonet,
2. Jungfru Marias kröning,
3. Kristi himmelsfärd och
4. "Isai" stamträd.

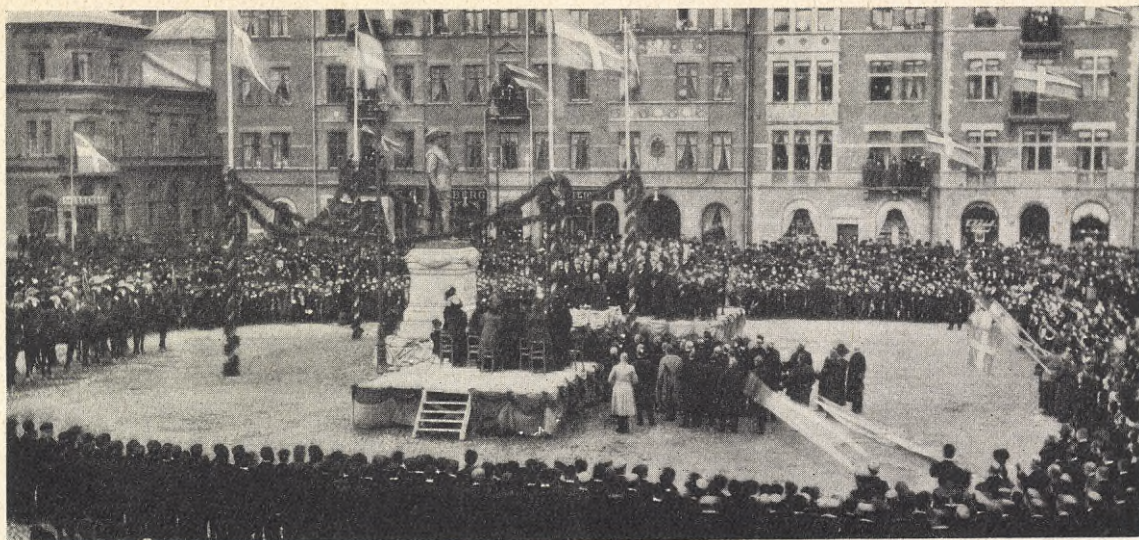
Efter fotografi.

1400-TALS MÅLNINGAR I TORSHÄLLA KYRKA.

Ktiché: Bengt Nilf, esgavva.

GUSTAF II ADOLFS DAG.

F. 1. Kihlbaum, Sundsvall

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöverparre, Sthlm.—Gbg.

DEN NYA GUSTAF II ADOLFS-STATYN I SUNDSVALL AFTÄCKES DEN 6 NOV.

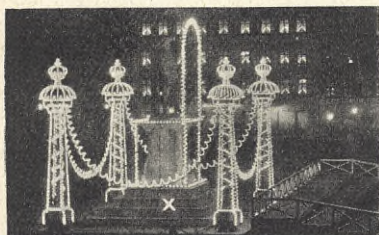
Foto Waa-shöe Sundsvall.
DEN NYAFTÄCKTA GUSTAF II ADOLFS-
STATYN I SUNDSVALL.

Efter fotograf.

Kliché: Bengt Sjöverparre.

MINNESMÄRKE I ERFURT ÖFVER GUSTAF II ADOLF afträckt den 10 nov.

GUSTAF II ADOLF (X) HYLLAS I GÖTE-
BORG DEN 6 NOV.

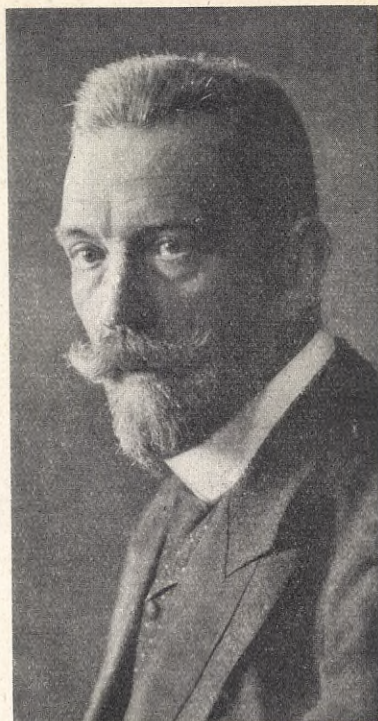
PORTRÄTT TILL DAGENS STORPOLITIK.

Efter fotografi. Klische: Bengt Silfversparre.
TYSKLANDS KRONPRINS, som under Riksdagsförhandlingarne rörande Marockouppgörelsen demonstrativt ogillade regeringen.

Kronprins Wilhelm af Tyskland har genom ett demonstrativt partitagande under Riksdagsförhandlingarne den 9 nov. för regeringsoppositionens talare och mot kejsarpolitikens målförare, främst rikskanslärn, ådragit sig snart sagdt hela den tyska politiska världens klander. Förhandlingarne rörde sig om den tysk-franska Marockouppgörelsen, för hvilken regeringen fick uppbära en våldsamt kritik. När rikskanslärn von Beethmann-Hollweg försvarade regeringens ställning i frågan visade kronprinsen, som åhörde plenum från läktare, ett påtagligt ogillande medan han genom applåder underströk oppositionstalarnes kritik. Saken har inom Tyskland väckt en utomordentlig sensation; i England betraktas kronprinsens uppträdande som farligt för freden.

Den ende af ministrarne som tillvann sig oppositionens erkännande i Marockoaffären var den i dagarne afgångne kolonialministern von Lindequist, som af alla anses för en eminent dugande kraft på sitt område. Han ogillade den tyska landsafträdelsen i Kongo och ignorerades därför under uppgörelsen — och fick gå, ersatt af

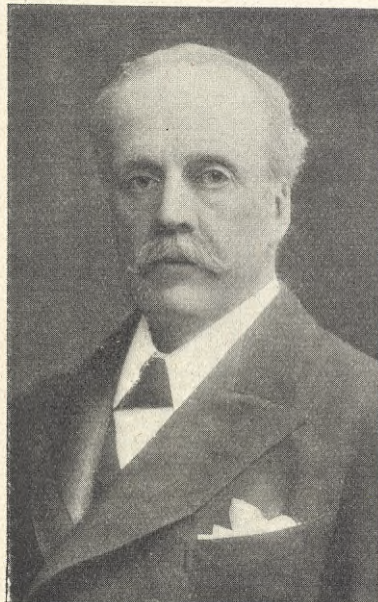

Efter fotografi. Klische: Bengt Silfversparre.
TYSKLANDS RIKSKANSLÄR, Beethmann-Hollweg, klandras för eftergifter i Marockofrågan och undfallenhet mot England.

d:r Solf, förutvarande guvernör i på Samoa.

vativt premierminister 1902—05 då det liberala partiet kom till makten, har Balfour långt före denna tid och intill dessa dagar varit sitt partis chef, dess främste och en af underhusets mest habile talare. Äfven inom sitt eget parti från den ytterhögra flygeln, rönte han under senare tid ett envist motstånd

Den stora händelsen för dagen i Englands inrikespolitiska värld är mr Arthur Balfours afgång som ledare för det unionistiska underhuspartiet. Konser-

A. J. BALFOUR, den framstående engelske statsmannen, som i dagarne afgått som ledare för det unionistiska partiet i underhuset.

Efter porträtt. Klische: Bengt Silfversparre.
D:R VON LINDEQUIST, den afgångne tyske kolonialministern.

som dock bröts mot insikten om hans oersättlighet. Inträdd ohälsa har emellertid nu tvingat till afgång som partiets underhusledare och därmed som chef för nästa konservativa kabinett. Men han stannar som medlem af underhuset och med honom hans inflytande där. Efterträdare blir Bonar Law.

Efter porträtt. Klische: Bengt Silfversparre.
D:R W. SOLF, den nye tyske kolonialministern.

GUSTAF II ADOLF-MONUMENTET I ERFURT.

Kliche: Kem. A.-B. Bernd Sjöbergparre, stam-Gdg.

1/2 efter fotograf.

GENERAL-SUPERINTENDENTEN D. JACOBI talar vid aftäckandet af minnesvården öfver Gustaf II Adolf den 10 november.

Den tyska G. II A.-föreningen har i Erfurt rest en vacker minnesvård, aftäckt "Luthersdagen" den 10 nov. i närvaro af tyska myndigheter m. fl. samt af Sveriges minister i Berlin — envoyén Trolle — å regeringens vägnar och biskop Schéelle för svenska kyrkan.

*

Den 6 november, minnesdagen af vår störste hjältekonungs död, firades mångenstädes i Sverige och det protestantiska Tyskland, där han för sin tro

offrade sitt lif. — Sundsvall begick dagen med stora högtidligheter, i det staden då aftäckte den af dir. T. R. Thuresson skänkta och af bildhuggaren H. Sörensen-Ringi utförda statyn öfver stadens grundläggare (1621).

Vi återgifva en liten bild som ett apropos till den i Göteborg pågående diskussionen angående ny belysning kring Fogelbergs vackra G. II A.-staty å 6 nov.-dagarne, så anordnad, att statyn genom illuminationen blir på ett framträdande sätt synlig.

DET RÖDA TRÄDET. FÖR HVAR 8 DAG AF ANDERS ÖSTERLING.

Oktoberdagen var så mild, att alla människor sutto ute på däck. Med sin vackra svit af kretsande måsar gled Öresundsångaren fram i ett vatten, som närmast liknade oxideradt silfver. Hvitaktig luft med aningar om friskt blått, likaledes blåa konturer af de mycket långsamma seglarna vid horisonten och så rökens blånande plym, som sänkte en lång och lätt skugga i vindriktningen... Med höstmorgnens blida sol midt i sitt trygga, leende ansikte stod den unga frun akterut och kastade med ifriga, nästan demonstrativa handrörelser bröd åt fåglarna. Hennes ögon glittrade, hvarje gång en stor mäs dök ned i det fräsande kölvattnet. Och till sin man, som satt strax bredvid och försökte läsa sin tidning, ropade hon gång på gång:

— Det hör till, förstår du! Det hör till resan. Han nickade:

— Inte för stora stycken bara, ty då orka de inte med det!

Varm och litet trött satte hon sig slutligen på bänken bredvid honom:

— Vi närma oss redan södern. Känner du inte det, min vän?

— Aldrig har jag sett Öresund så grannt, svarade han, och han tillade med ett muntert ögonkast: Undra på det!

Frun kröp närmare och smög sin hand ned till hans i ulsterfickan.

— Så, min tös, log han. Gömmer du öfverenskommelsen? Vi skulle inte låta någon människa märka, att vi är på bröllopsresa. Vänja oss att se ut som förståndigt folk så vi inte bli alltför skinnade, när vi komma söderut.

— Du behöfver åtminstone inte vänja dig, sade hon litet trumpet. Men i nästa ögonblick var hon god igen.

— Nu skall jag se, om du känner Köpenhamn, sade hon.

— Du vet, att jag bott där ett år, svarade mannen. Jag arbetade på den kemiska fabriken. Men inte fick jag se mycket på den tiden.

— Så skall jag bli din guide, jublade hon. Jag känner hvarje vrå. När pappa lefde, tog han mig ofta med hit, och medan han själf for omkring i Tyskland på sina affärsresor, fick jag bo i ett pensinat, tills han kom och hämtade mig. Då gick jag ensam omkring och såg allt, åh, det var förfärligt roligt så där på egen hand. Men vet du, fortsatte hon hemlighetsfullt, vet du, hvad som är det allra vackraste i hela Köpenhamn vid den här tiden? Gissa!

— Det vackraste har ju inte landstigit än, sade han med nygift pliktskyldighet.

— Du är dum! Gissa ordentligt!

— Thorvaldsens museum då?

— Usch! Nej, du kan säkert inte gissa rätt. Det är något, som jag funderat ut aldeles ensam. Men jag säger inte hvad det är. Jag skall binda för dina ögon och leda dig dit.

— Tänk, sade han godmodigt, hvad kan det vara för ett mirakel. Jag dör af nyfikenhet.

— Just hvad det är, ett mirakel. Du skall se! Vi ska söka upp det redan i eftermiddag.

Och när staden började svepas i den första solnedgångens ljusflor, och Charlottenborgs fasad lyste guldgrå mot hösthimlen, stego de i en automobil, och frun gaf själf en hviskande order till chauffören. De foro genom de människomyllrande, dämpadt sorlande gatorna; det låg en svag rosendoft öfver asfalten, men det lukade också ost från de många källrarna. Vid Fredriksbergs Have stego de af.

Parken låg höstbrokig och högtidlig, skymningen hängde som fin rökelse mellan de jättestora träden. Ett tunnt solskens glittrade i de långa spindelväfvarna, som sväfvade öfver gräsmattor och kanaler. Mannen blef litet orolig, ty denna trakt var honom alltför välbekant från hans yngre år. Det gamla stilla Fredriksberg... Han hade minnen därifrån, som icke lämpligen borde uppriskas just nu. Här hade han ofta gått med den lilla riterskan, som på den tiden gaf honom ett surrogat för lyckan och förljufvade så många lediga stunder för honom. Efter sina promenader i parken brukade de draga sig tillbaka till ett litet rum, som han hyrt för ändamålet, ett undångömdt näste inåt en gammal gård i en af de tystaste gatorna, helt nära. Han minde ännu oljetrycket på väggen med Frederik VII till häst, skumrasket därinne och den nästan landtliga stillheten, när natten smög in öfver de hvitmålade fönsterkarmarna. Och flickan? Hvar kunde hon nu vara? Hon drömde visst om att bli en stor målarinna. Han fann det egendomligt, att han numera tydligare erinrade sig rummets utseende än hennes. De höllo i alla fall rätt mycket af hvarandra, fast de båda drivits samman af ren tråkighet. Brytningen med henne hade icke varit särdeles påkostande, och han hade intet att förebrå sig, men ofta hade han i alla fall tyckt synd om henne, ty någon dussinflicka var hon icke. Och plötsligt såg han för sig hennes ögon, skygga, begärliga, hastigt upptindrande och i nästa nu liksom slocknande... Han spratt till och blygdes för sina vilsegångna drömmier vid hustruns sida.

En oangenäm aning genomfor honom, och han betraktade i smyg sin hustru: skulle hon möjligen kunna ha misstänkt något om detta förhållande, ville hon kanske föra honom till valplatsen för denna ungdomshistoria för att där hålla rannsaking med hans förfärliga, hvarom han icke yppat något för henne. Hon kunde ju ha fått reda på saken, fast han icke visste hur? Men hennes ansikte var lugnt

och sorglöst, det gömde inga hemligheter behärskade ingen oro. Käck, litet högröstad förde hon sin man genom den skymmande parken; hon var beskäftigheten själf, och det lönade sig icke att göra invändningar.

— Nu äro vi strax framme! ropade hon.

— Vackert är här, det medger jag gärna. Men litet fuktigt. Du fryser väl inte? Kanske vore det i alla fall bäst att vi vände om? Vi ska ju också hinna kläda om oss till teatern.

— Nej! förklarade hon. Min plats måste du se först, den är det viktigaste af alltsamman!

Småningom förstod han, att hon menade det bekanta sceneriet vid källan. Om han kände den platsen? Ack, det var just där han allra helst brukade sitta med den lilla danskan förr i tiden. De kunde dröja kvar, tills alla färger slocknade och kinderna blefvo hvita af den stigande nattkylan. Den platsen var hon verkligen icke ensam om, men nu måste han ju visa sig öfverraskad och hänryckt.

De voro framme. Hon gjorde en stor handrörelse och frågade: — Hvad säger du?

Han stannade och kände sig verkligen aldeles slagen af platsens vemodiga, dubbla förtrollning. Inga promenerande syntes till utom de. Endast en gammal parkvakt stod och språkade med gumman, som slagit upp sitt lilla stånd i halfrundeln vid källan.

Men på andra sidan af den stilla kanalen reste sig ett stort hagtornsträd med hela kronan öfverspunnin af purpurrodt och brandgult vildvin, som i yviga arabesker hängde ned på alla håll, återspeglade i det rosenbruna vattnet. Vissna blad flöto ljudlöst förbi och tycktes vara lefvande väsen, som endast med saknad kunde skilja sig från den tjugande visionen på stranden. Det var en naturlig paviljong, byggd af idel höstmärkta löf, en pagod åt själva höstens hemlighetsfulla gudom. Hvarje gren tycktes behängd med tusentals glödande lyktor, och inne mellan grenarna var dunklet ekläreradt af oktobersolen. Vissheten om att allt detta var invigt åt döden gaf åt den skimrande, liksom krenelerade bräckligheten ett aflägsset, nästan buddhistiskt skönhetsdrag. En första stjärna blixtrade fram på himmelsgrunden; det var överkligt, äfventyrligt vackert, och de båda människorna försjönko i tankar.

Mannen sökte värna sig mot bilden af sin flyktiga ungdomskäresta, men han förmådde icke. Hvad var det med honom, en sund och förståndig karl? Han frös till, när han hörde hustruns röst, liksom långt borta:

— Tänk att stå här med dig och se allt detta vackra...

Han blef rörd och grep hennes hand; han mumlade:

— Mitt kära barn.

— Se på mig, sade hon. Du ser ju ledsen ut.

— Nej, nej, hviskade han. Det är ingenting.

— Är du inte tacksam för att jag fört dig hit?

— Jo visst, kära, jo visst.

— Du är så okänslig ibland, svarade hon. — Jag för min del skulle kunna skrika af förtjusning.

— Det kan du tryggt göra, sade han med ett försök att le, vakten har gått.

Gumman stod nu ensam vid sitt stånd. Hon såg länge på det ensamma paret, och plötsligt närmade hon sig. Den unga frun stod med ryggen mot henne och stirrade åter på det röda trädet. Gumman kom ända fram, oförlåtligt betraktande herrns ansikte:

— Nej se herrn, sade hon lifligt. Det var så längesen! Och äntligen är herrskapet nu gifta! Det var då för väl. Gratulerar, gratulerar!

Herrn ryckte till och betraktade stelt den gamla,

hvars ansikte sken af kopparröd välvilja under den lustiga bahytten. Hon pratade på:

— Visst är det ingenjören, sade hon och visst känner ingenjören igen mig? Mor Karen, som herrskapet ofta pratade med för i världen? Här har jag ju haft min affär i snart tio år.

Herrn bet sig i mustaschen. Fru hade nu vändt sig, högst leende; men småningom stelnade hennes drag:

— Hvad menar...? Axel? Hvad menar hon?

Gumman såg kysande på henne och upptäckte sitt misstag. Hon blef förnärad:

— Och, ursäkta, sade hon. Jag trodde det var... nå. På växten var det då fasligt likt, men ansiktet... och vill herrn inte kännas vid mor Karen, så kan hon lika så godt ta tillbaka gratulationen medsamla! För allan del.

Och den gamle stultade tillbaka mumlande för sig själf, högst förnärad.

— Hon var visst liten fnoskig, den gamla, sade han. Fru svarade icke. Hon endast såg på honom med vidöppna ögon. Så darrade hennes läppar, och hon nästan hviskade: — Du har ju bott i Köpenhamn ett helt år, sade du. Så är det väl ganska naturligt, om gumman kände igen dig?

Mer sade hon icke, de satte sig i rörelse, tysta, det röda trädet glödde nu nästan hotfullt genom den tätande skymningen. Snart sågo de parkens utgång; de första lyktorna hälsade dem från den stora staden därute. Men innan de nådde grindarna, stannade den unga frun plötsligt, framtog sin spetsnäsduk och började snyfta. Hon stödde sig mot en gammal trädstam, dold af mörktet under dess grenar, och hennes smala rygg skakade af den första besvikelsens oresonliga gråt.

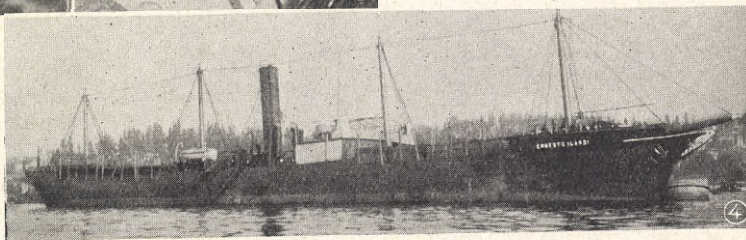
ITALIENSKA SORGEBUD FRÅN TRIPOLIS.

1. EN I TRIPOLIS STUPAD ITALIENSK MARINOFFICERS JORDAFÄRD I ROM. Anmärkningsvärd är den å bilden påtagligt allvariga stämningen, så olika italienska militärens oberörda hållning bland dödsdömda araber (se föregående veckas illustr.) och så hjärtkonstrasterande emot — — —
2. JUBLET VID TRUPPERNAS AFRESA.

Efter fotografier.

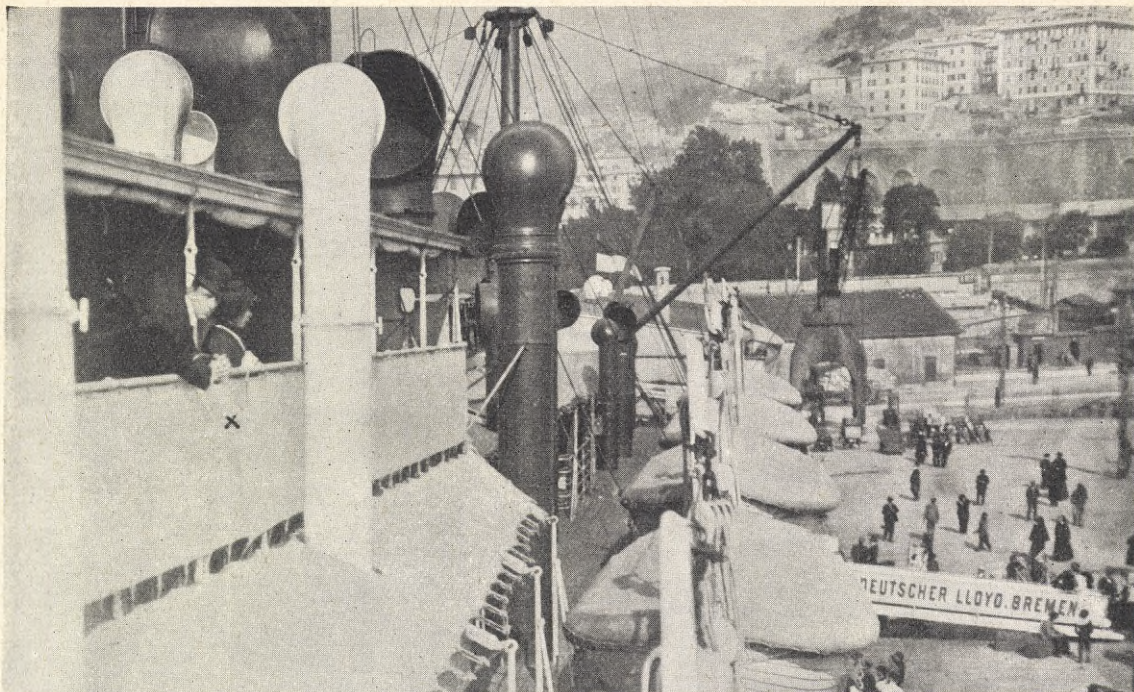
3. GENERAL CANEVA, den återkallade öfverbefälhafvaren, på hvilken ansvaret för massakerna närmast lär hvila. Vid hans sida amiral Borea Ricci.
4. EN AF DE TVÅ AF TURKARNE INFÅNGADE ITALIENSKA ÅNGANRE, nu i Konstantinopels hamn.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm -Gbg.

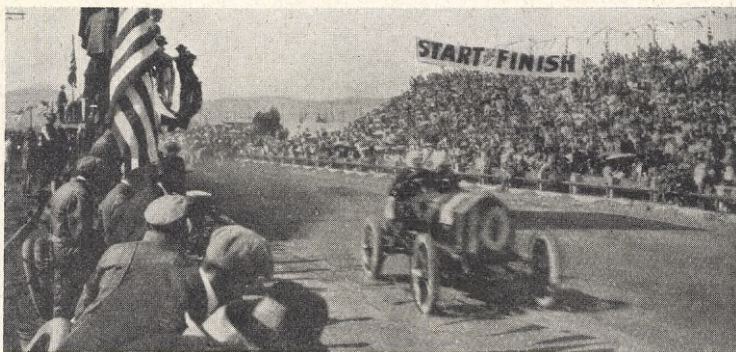

HERTIGPARET AF SÖDERMANLAND PÅ VÄG TILL SIAM.

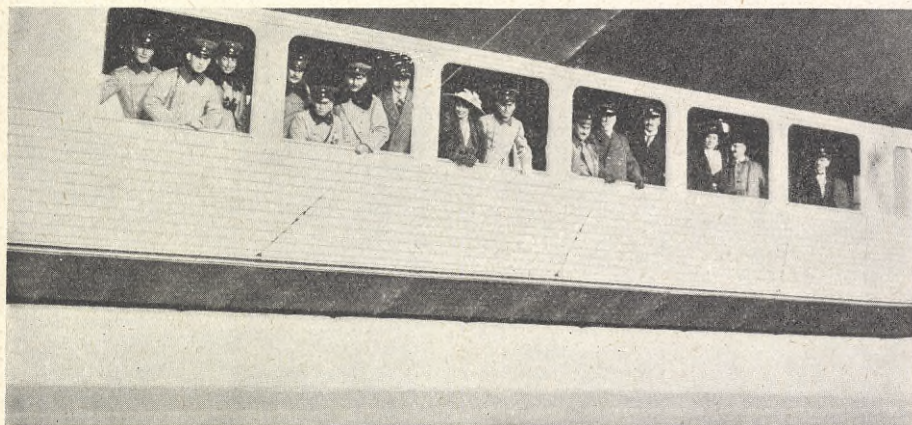

NORDDEUTSCHER LLOYDS ÅNGARE "KLEIST", med hvilken hertigparet af Södermanland (X) jämte uppvakning öfverresa till Siam, för att representera konung Gustaf vid kröningen därstädes, afgick från Genua den 2 november, samt beräknas framkomma till Singapore den 25 november. Hertigparet tager här en annan båt upp till Bangkok, under det att "Kleist" fortsätter sin resa till Kina och Japan. Rikspostångaren "Kleist", är en dubbelpropellerångare om 17,000 tons deplacement med maskiner om 6,600 hkr. och en hastighet af 15 knop med full last. Den har 190 mans besättning, kan taga 107 passagerare å första, 111 å andra och 1886 å tredje klass.
Foto. fr. gen.-ag. f. N. D. L. Flach & Winnell, Göteborg.

Den 14 oktober afhölls den 3:e stora automobilkapplöpningen i Santa Monica, staden vid Stilla Hafs-kusten i Kalifornien, 16 eng. mil väster om Los Angeles. Den slutna banan utgöres af en hård, oljepreparerad 13,5 km. lång landsväg. — Flera världsrekord slogos; i huvudloppet — "Free-for-all race" — å 202,008 eng. mil (326 km.) eller 24 hvar kring banan eröfrades första pris (3,000 dollars och silverpokal) af amerik. Harvey Herrick i en 40 hk. "National"-maskin (amer.) med en körtid af 2 tim., 42 min. och 24,00 sek., eller en medelhastighet af 120 km. pr timme.

AUTOMOBILTÄFLAN I KALIFORNIEN. En "Fiat"-vagn passerar mållinien med 166 km. hastighet.

Efter fotografier.

SJU TYSKA PRINSAR OCH EN PRINSESSA SAMT PRINS GEORG AF GREKLAND m. fl. som passagerare i Zeppelin-Luftskeppet SCHWABEN.

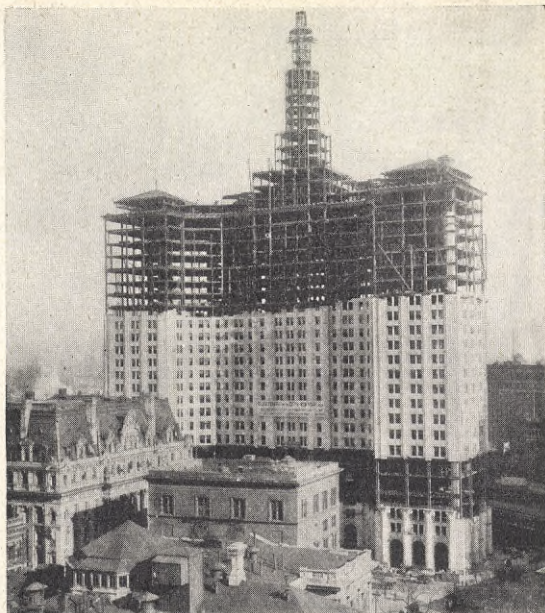
LÖJTNANT BIER, österrikisk aviatiker, har satt tre världsrekord.

Efter fotografi. **ETT UNIKT POSTHUS.** Kliche: Ernst Silfversparre.

På själva gränsen mellan Canada och Amerikas För. Stater vid Beebe Plain är byggdt ett posthus, hvars hälfter ligga en i hvardera landet. Gränslinien går vid ena trappan där ett järnmärke också är uppsatt (X). Sålunda rymmas inom samma byggnad två olika länders fullständigt afskilda postkontor, ett säreget om ej unikt förhållande. En landsman har insändt bilden.

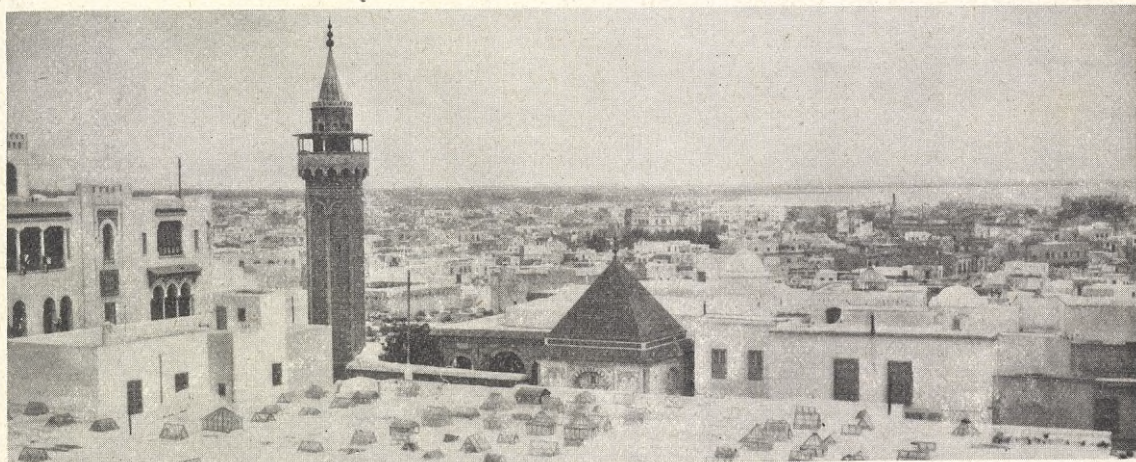
Efter fotografi. **VÄRLDENS VÄLDIGASTE SKYSKRAPA.** Den nya Förvaltningsbyggnaden i New-York, som inom kort kommer att stå fullt färdig med sina tjugotre våningar — förutom tornet, som ensamt rymmer elfva våningar. De omkringliggande byggnaderna, rådhuset och kanslibyggnaderna, efter vanliga amerikanska mått betydande komplex, blifva till småhus vid den nye jättens sida

Efter fotografi.

Kliche: Ernst Silfversparre.

Vidstående bild:
LONDONS NYA OPERA. Invigdes den 11 nov. — Ägaren, den bekante tysk-amerikanaren Hammerstein, har nedlagt 5 mill. kronor å den magnifika byggnaden, hvilken rymmer 3 000 personer, och bl. a. nyheter inrättat trådlös telegrafstation i och för biljetteställningar från atlantändergarne under resa. — I öfrigt kan vara af intresse att anteckna, att grunden till den nu färdiga byggnaden lades i november förra året.

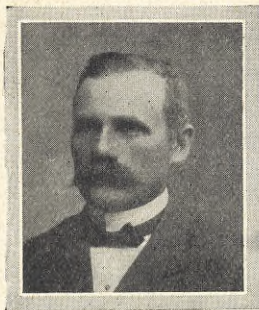

Efter fotografi. **VY AF TUNIS,** hvars muhammedanska befolkning, tillfölje italienska grymheter i Tripolis, uppträder hotande, främst mot italienare, men äfven mot fransmän. Förklarad i belägringsstillstånd.

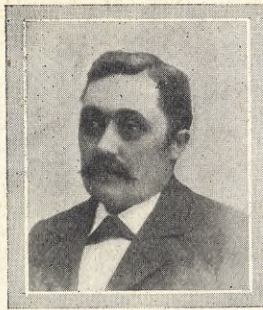
Kliche: Kem. A.-G. Ernst Silfversparre, Elin-Gbg.

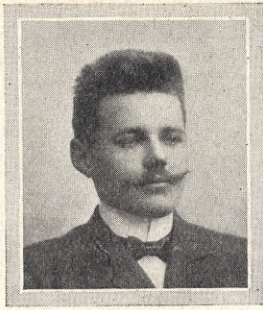
NYA LEDAMÖTER I RIKSDAGENS ANDRA KAMMARE. V.

P. A. ANDERSSON.
Landtbr. Landst.-man. Komm.-
ordf. — Knäppinge. — Höger.

KALMAR LÄNS SÖDRA (Höger 3 — Lib. 2 — Soc.-dem. 1):
C. A. OLSSON.
Landtbrukare. Komm.-ordf.
Järnsida. — Lib.

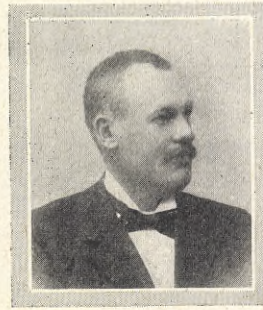
E. A. RUNEFORS.
Landtbrukare. — Ruskemåla.
Lib.

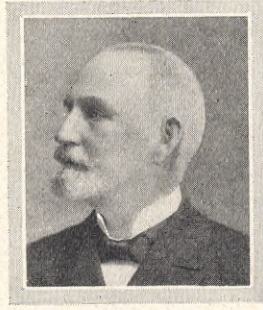
K. E. MAGNUSSON.
Vaktmästare. — Kalmar. — Soc.
Lib.

KALMAR LÄNS NORRA (Höger 2 — Lib. 2):
A. V. ISAKSSON.
Predikant. — Västervik.
Höger.

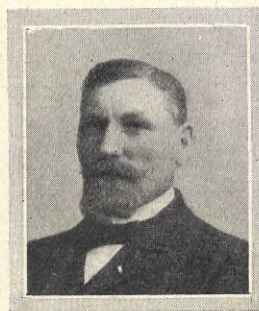
O. A. DANDENELL.
Landtbrukare. — Blankaholm.
Lib.

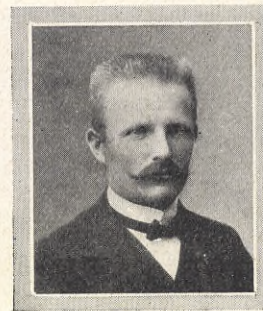
ÖREBRO LÄNS SÖDRA (Höger 1 — Lib. 2 — Soc.-dem. 1):
G. F. OLOFSSON.
Landtbrukare. — Landstings-
man. — Ävik. — Lib.

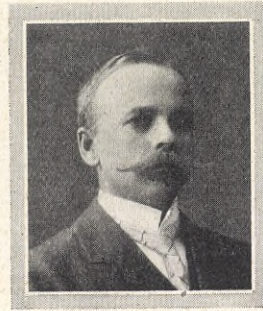
E. J. UDDENBERG
Handlande. Landstingsman.
Karlskoga. — Soc.

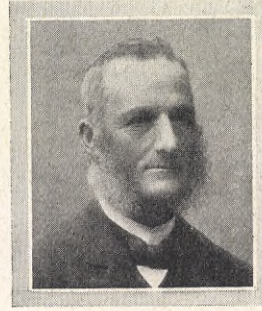
ÖREBRO LÄNS NORRA (Höger 1 — Lib. 2 — Soc.-dem. 2):
K. A. SANDBERG.
Landtbr. Landst.-man. Komm.-
ordf. — Glanshammar. — Lib.

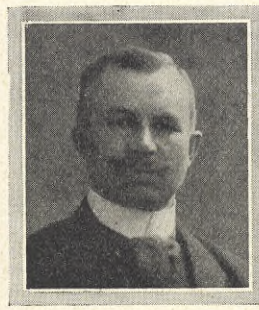
A. ANDERSSON.
Banyakt. Landstingsman.
Ställdalen. — Soc.

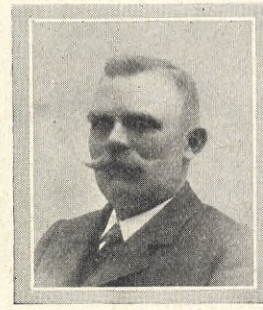
O. NILSSON.
Modellsnickare. — Hagaby.
Soc.

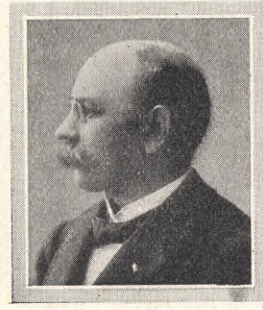
SKARABORGS LÄNS SÖDRA
(Höger 2 — Lib. 2):
K. M. ANDERSSON. — Lib.
Här.dom. Landst.m.-Milsmaden.
Soc.

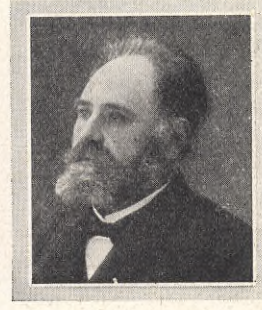
C. A. E. VON HOFSTEN.
Borgmästare. — Lidköping.
Höger.

SKARABORGS LÄNS NORRA Höger 2 — Lib. 3):
J. A. KARLSSON.
Landtbrukare. — Arväll. — Lib.

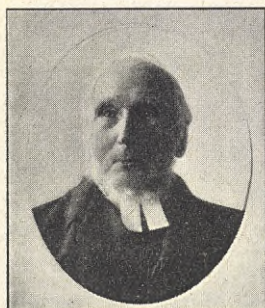
G. W. SJÖBERG.
Redaktör. — Sköfde. — Lib.

C. JOHANSSON.
Landtbrukare. — Nämndeman
Gäre. — Lib.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

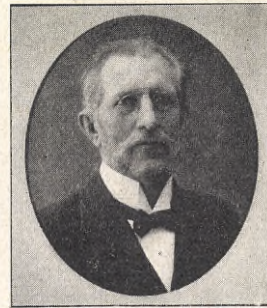
T. E. A. BECKMAN.
Prost. Kyrkoherde. — Näsiinge.
90 år 9 Nov.

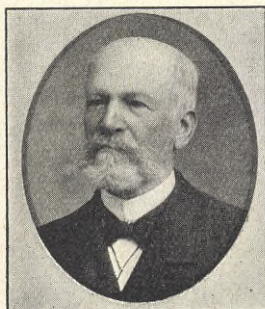
P. PERSSON.
Prost. Kyrkoherde. — Tösse.
70 år 29 Okt.

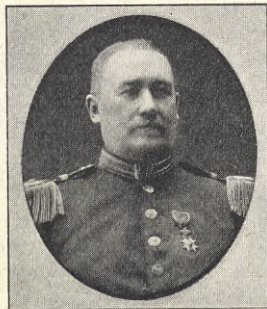
R. T. ÅHSTRÖM.
Direktör — Karlshamn.
70 år 12 Nov.*

F. L. SUNDBAUM.
Direktör i Mariebergs Tegelbr.
A.-B. — 60 år 11 Nov.

O. D. SCHENFELT.
F. d. Öfverstelöjtnant. — Vexjö.
80 år 29 Okt.*

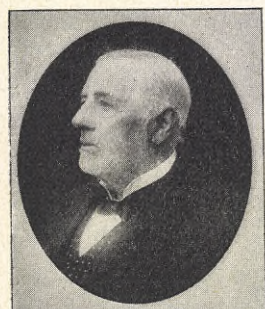
C. L. VON MENTZER.
Major. Rullför. omr. befähh. —
Halmstad. 60 år 12 Nov.

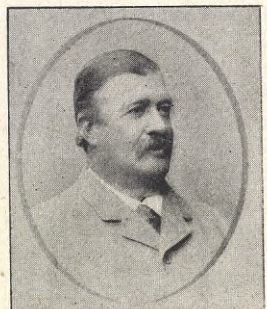
O. A. C. HAMMAR.
Landssekreterare. — Örebro.
60 år 2 Nov.*

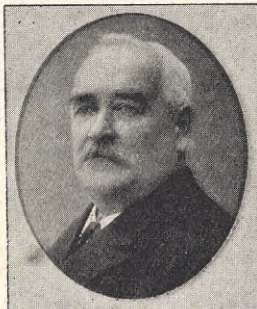
T. H. PETTERSSON.
Stationsinspektör. — Gefle.
50 år 16 Okt.

R. L. GERLE.
Handlande. — Nösund.
75 år 15 Nov.

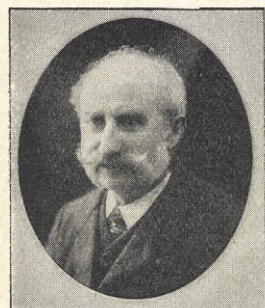
C. M. MELIN.
F. d. Godsförvaltare. Kommun-
alman. — Kungsbro.
75 år 11 Nov.

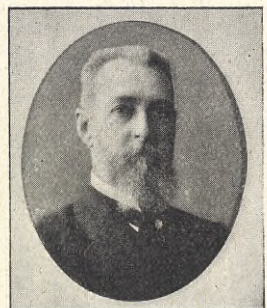
E. F. MARKLUND.
Skogsförvaltare. — Arvidsjaur.
60 år 3 Nov.*

A. HENRIKSON.
Landtbrukare. Landstingsman.
Komm.-ordf. — Usbo, Elfsb.
län. 60 år 15 Nov.

S. M. MARCUS
K. Hofotograf. — Ystad.
70 år 11 Nov.

K. J. SUNSTRÖM.
Ingeniör. — Stockholm.
60 år 18 Nov.*

K. P. DAHLSTRÖM
Ingeniör. Direktör. — Stockholm.
50 år 10 Nov.*

C. B. STRÖM.
Grosshandlande. — Stockholm.
50 år 1 Nov.

* Data å nästa sida.

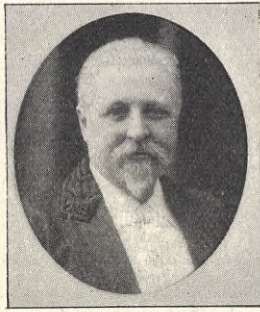

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

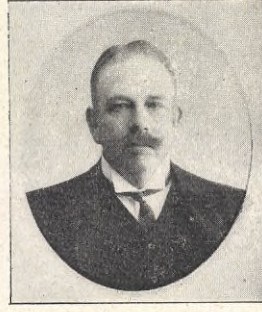
J. H. VON HORN. †
Kammarherre. — Stockholm.
F. 42. † 7 Nov.*

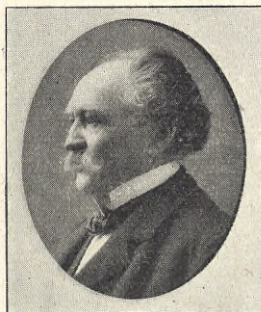
H. E. MONTGOMERY. †
Bruksegare. — Rottneros.
F. 52. † 5 Nov.*

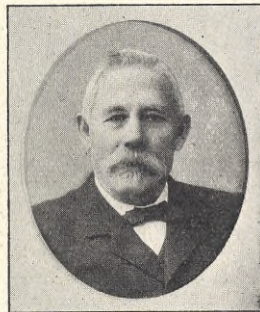
S. L. OLSSON. †
Hemmansegare. — Älfdalsåsen.
F. 57. † 28 Okt.*

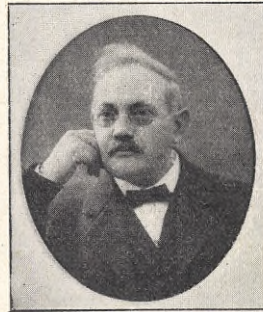
S. E. O. S:SON FLACH. †
Kammarherre. Godsegare. —
Svenskund. F. 59. † 4 Nov.*

J. WALLIN. †
Grosshandlande. — Stockholm.
F. 38. † 31 Okt.

N. ERICSSON. †
Sjökapten. — Göteborg.
F. 42. † 30 Okt.

G. A. M. BERGQVIST. †
Grosshandlande. — Stockholm.
F. 55. † 28 Okt.*

E. A. GUSTAFSSON. †
Landsfiskal. Kronolänsman. —
Örebro. F. 63. † 9 Nov.*

RUDOLF ÅHSTRÖM. Affärsman i Karlshamn. Led. af styr. f. Sparbanken derst. 76, sedan 85 dess verkst. direktör. Stadsfullmäktig 73—01, led. af Fattigv.-styr., kyrkorådet, lasarettsdirektionen.

OSCAR SCHENFELT. U-löjtn. v. Kronob. reg. 53, öfv.-löjtn. i armén 89, afsked 96. Sedan 73 led. af Vexjö stadsfullmäktige, v. ordförande 99, ordförande sedan 07. Led. af drätselkammaren 72, ordf. 83—07. På sin tid led. af landstinget under många år. V. ordf. i lasarettsdirektionen, i styr. i länets sparbank m. m.

OLOF HAMMAR. Stud.-ex. 70, v. häradshöfd. 78, e. länsnot. i Vesternorr. län 81, kronofogde 98, landsskr. i Vesternorr. 94, i Örebro län sedan 08. På sin tid v. ordf. i Vesternorr. läns Hushålln. Sällsk. o. led. af direktionen i Hernösands Hospital.

ERIC FERDINAND MARKLUND. Skogsförvaltare v. Ytterstfors Träv.-A.-b:s o. Munksunds Säg. A.-b:s skogskontor i Arvidsjaur. Under 24 år komm. st. ordförande, mangärig landstingsman, ordf. i Vägstyr., municipalstyr., sparbankstyr., Hushållsgillet. V. ordf. i kyrko- o. skolråd.

K. J. SUNSTRÖM. I yngre år anställd vid Lesjöfors Åker, Uddeholm samt reste 81 till Amerika, der anställd vid stora industrietabl., återkom t. Sverige 90, därefter v. St. Kopparbergs bergsl. och 95 öfveringenjör v. Degerfors; sedan en del år bosatt i Stockholm.

KARL DAHLSTRÖM. Stud.-ex. 79, afg.-ex. fr. Tekn. Högsk. 83, inneh. anst. i in- o. utland till 93; assistent v. Tekn. Högsk. 94—96, byråing. v. Pat. o. reg.-verket 98, adj. led. 99. Led. af styr. f. Stockh. Ångslups A.-B. sedan. 1900, numera verkst. direktör derst.

HENNING VON HORN. †. F. d. löjtn. v. Andra Lifgardet, officer v. Danska Linjeinf.-reg. nr 17 64, afsked efter dansktyska kriget hvar han deltog o. var längan vid Dybbøl. Mångärig led. af Sorunda komm.-nämnd, kyrko- o. skolråd. Skötte under många år egendomen Fituna.

EDVARD MONTGOMERY. †. Stud.-ex. 73 afg.-ex. fr. Tekn. Högskolan 77; ingenjör v. Säfsjöströms bruk 78, förvaltare v. Bäckefors bruk 80; inköpte Rottneros bruk 82, hvilket numera omfattar mek. verkstad, kvarn, elekt. kraftstation samt stort landbruk. Verksam inom sin orts kommunala H. landstingsman, led. af Hushålln. Sällsk. förvaltningskommitt. Led. af Riksd. F. K. 03—08. Ordf. i Sv. Trämasseföreningen, ordf. i Rotte-elliens Flottn. fören., revisor i Hypot.-fören., Verm. läns Brandstodsbolag. Led. af K. Landtr. Akad.

SMEDS LARS OLSSON. †. Nämndeman 82—91, led. af komm.-nämnden kyrko- o. skolråd, vågdirektionen, ordf. i läkarestyr.; poststationsförestånd. 01—07, skjutst.-förest. sedan 92. En af stiftarne af Saxvikens Sägverks A.-B. Led. af Riksd. A. K. sedan 02. Utskottsuppl.

SIXTEN FLACH. †. Stud.-ex. 79. Egare till egendomen Svenskund m. underlyd. Ordf. i komm.-stämma, led. af Hushålln. Sällsk. förvaltn.-utskott. Styr. led. i Mjölkn.-maskins A.-B. Manus.

MAGNUS BERGQVIST. †. Etablerade 81 reparvareffär o. möbelsärfabrik, samt dref. i samband dermed ett af landets största replagerier, sedermera ombildadt till A. M. Bergqvist Aktieföretag med B. säson verkst. direktör. Stiftare af o. styr. led. i Sv. Replageriidkareförening 1900—09 emender dess ordf. red. o. utgivare af Sv. Replag.-idk.-fören. tidskrift 06—09.

ALBERT GUSTAFSSON. †. Kr.-länsm.-ex. 86, tf. landsfiskal i Örebro län 93, kronolänsman i Lerbäcks o. Hallsbergs sr 96, i Örebro här. vestra distr. sedan 04. En af initiativtagarne till bildande af Sv. Kronolänsmansförening, hvars styr. han på sin tid tillhörde.

VECKANS DAGAR

4 nov. Orkan på västkusten förorsakar öfversvämningar i Göteborg, Uddevalla m. fl. platser. — Gästrikre-Helsinge nation firar 100-årsjubileum.

— Härjande eldsvåda i Hankau. — Aviatikern Rodgers flyger från New-York till Californien. — Marocko-Kongotraktaten under-tecknas.

5 nov. Ingetorps kyrka i Småland träffas af blixten och ned-brinner.

— Sicilien hem sökes af hårdt oväder hvarvid de flesta telegraf och telefonlinjer förstöras. Städer na Schinking och Tschungtschon falla i insurgenternas händer.

6 nov. Gustaf-Adolfsdagen firas under högtidligheter landet rundt. I Sundsvall aftäckes en ny Gustaf-Adolfsstaty.

7 nov. Barnens-dagskommittén beslutar uppföra två nya kolonihus på Barnens ö. — Vetenskapsakademiens Nobelpriskommitté tillerkänner professor Wilhelm Wien priset i fysik och madame Curie, kemipriset. Telegram ingå om ett för turkarna segerrikt slag vid Derna den 28 oktober.

8 nov. Hunnebostrands nya kyrka inviges. — Balfour nedlägger ledarskapet för det unionistiska partiet i underhuset.

9 nov. Svenska Akademien beslutar tilldela Maurice Maeterlinck årets Nobelpris i litteratur. — Stor hemslöjdsutställning öppnas i Karlskrona.

— Tyska riksdagen behandlar Marockofrågan. — 10 nov. En orkesterförening bildas i Uppsala på initiativ af kompositören Hugo Alfvén.

— Meddelande ingår om betydande socialistiska framgångar vid statsvalen i Amerika. — Gustaf Adolfmonument aftäckes i Erlurt.

INNEHÅLL

Christian Lundeberg. † — Årets Nobelpris. — Gästrikland-Hälsingland. — Höststomar vi västkusten. — Svensk dramatisk premiär i Norrköping. — Fordomtida konst. — Gustaf II Adolfs dag. — Porträtt till dagens storpolitik. — "Det röda trädet" af Anders Österling. — Sorgebud från Tripolis. — Hertigparet af Södermanland på väg till Siam. — Bilder för dagen. — Nya ledamöter i riksdagens Andra kammare. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar.